

عنوان مقاله:

نقش برنامه ریزی شهری در مدیریت بحران شهر اسلامشهر محله امام حسین

محل انتشار:

اولین همایش ملی بازآفرینی شهری، ایمنی و مدیریت بحران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد نظری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

نگار فراتی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، و دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

مدیریت درست در مواقع بحران باعث کم شدن میزان تخریب و آسیب پذیری محیطی میشود. حاشیه نشینی و یا به تعبیر امروزی اسکان غیررسمی، نتیجه شهرنشینی سریع و انتقال به پارادایم اقتصادی اجتماعی صنعتی شدن است که شهرنشینی، شکل فضایی غالب و موازی انتقال اجتماعی اقتصادی این پارادایم است. این پدیده در دهه های اخیر با پیدایش جامعه اطلاعاتی همچنان گسترش یافته و گویی تعهدی برای بقا و باز تولید آن وجود دارد. از دهه ۱۹۸۰ راهبردهای توانمندسازی و بهسازی با ابتکار عمل بانک جهانی به منظور ساماندهی سکونتگاههای غیررسمی، افراد ساکن در این نوع سکونتگاه ها را به عنوان معضل، بلکه به عنوان دارایی یم نگرد و ارتقای وضعیت اجتماعی - اقتصادی آنها را با نقش تسهیل گر دولت بر عهده خود آنان یم گذارد تا تعهد و توانمندسازی را جایگزین فرهنگ استحقاق و فرهنگ فقر نماید. روش تحقیق در این پژوهش، «توصیفی - تحلیلی» می باشد و همچنین می توان گفت با مدیریتی یک پارچه و کارآمد همراه با برنامه ریزی دقیق در این محلات از آن جلوگیری و از پیامدهای مخرب آن تا حدودی کاست.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، توانمند سازی، سکونتگاه های غیر رسمی، کاربری های مسکونی، شهر اسلامشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1976709>

